

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Ludmily Valentové a soudců JUDr. Václava Novotného a JUDr. Lenky Matyášové v právní věci žalobkyně: **L. M.**, proti žalovanému **Ministerstvu vnitra**, Nad Štolou 3, Praha 7, o udělení azylu, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti usnesení Krajského soudu v Ostravě ze dne 28. 2. 2005, č. j. 63 Az 164/2004 - 20,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **se odmítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Kasační stížností se žalobkyně (dále jen „stěžovatelka“) domáhá zrušení shora označeného usnesení Krajského soudu v Ostravě, kterým žalobkyni nebyl ustanoven zástupce z řad advokátů v řízení o žalobě žalobkyně proti rozhodnutí žalovaného Ministerstva vnitra ČR ze dne 27. 8. 2004 č. j. OAM-2595/VL-07-04-BZ-2004. Tímto rozhodnutím žalovaný zamítl žádost stěžovatelky o azyl jako zjevně nedůvodnou dle ustanovení § 16 odst. 1 písm. g) zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o azylu“).

Ze spisu vyplývá, že výše uvedené usnesení krajského soudu, ve kterém byla stěžovatelka řádně poučena o možnosti podat do dvou týdnů od doručení usnesení k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně kasační stížnost, byl stěžovatelce doručován doporučeně.

Dle § 106 odst. 2 zák. č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen s. ř. s.) musí být kasační stížnost podána do dvou týdnů po doručení rozhodnutí, a bylo-li vydáno opravné usnesení, běží tato lhůta znovu od doručení tohoto usnesení. Zmeškání lhůty pro podání kasační stížnosti nelze prominout.

Dle § 40 odst. 1 s. ř. s. lhůta stanovená tímto zákonem, výzvou nebo rozhodnutím soudu počíná běžet počátkem dne následujícího poté, kdy došlo ke skutečnosti určující její počátek.

Dle § 40 odst. 2 s. ř. s. lhůta určená podle týdnů, měsíců nebo roků končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty. Není-li takový den v měsíci, končí lhůta uplynutím posledního dne tohoto měsíce.

Lhůtou se rozumí časový úsek, vymezený počátkem a koncem, přičemž pro lhůty určené dle týdnů platí pro jejich počítání následující pravidla. Počátek lhůty, určené

podle týdnů, je dán dnem, který následuje po události, jež je rozhodující pro její počátek. Konec lhůty, určené dle týdnů připadá na den, jež se pojmenováním shoduje se dnem, na který připadla skutečnost, od níž se lhůta počítá.

Dle ustanovení § 46 odst. 3 zákona č. 99/19663 Sb. občanského soudního řádu (dále jen „o. s. ř.“), na jehož použití odkazuje ustanovení § 42 odst. 5 s. ř. s., nebyla-li fyzická osoba zastížená na adrese uvedené v odstavci 1 a písemnost jí nebyla doručena ani na jiném místě, doručující orgán písemnost, která jí má být doručena do vlastních rukou, uloží. Jinou písemnost doručující orgán doručí vhodné fyzické osobě bydlící, působící nebo zaměstnané na téže místě nebo v jeho okolí, která adresáta zná a souhlasí s tím, že mu písemnost odevzdá; není-li možno ani takto doručit, písemnost uloží. Bez předchozího pokusu o doručení písemnosti na adresu uvedenou v odstavci 1 lze písemnost uložit, jestliže o to fyzická osoba předem písemně požádá doručující orgán a jestliže podpis na žádosti byl úředně ověřen.

Dle ustanovení § 50c odst. 4 o. s. ř. nebude-li uložená písemnost vyzvednuta do 3 dnů nebo, jde-li o písemnost, která má být doručena do vlastních rukou, do 10 dnů od uložení, považuje se poslední den lhůty za den doručení, i když se adresát o uložení nedozvěděl; to neplatí, je-li náhradní doručení písemnosti vyloučeno (§ 50d odst. 1) nebo bylo-li uložení písemnosti neúčinné.

V daném případě krajský soud doručoval stěžovatelce napadené usnesení opakovaně. První pokus o doručení učinil dne 8. 3. 2005. Na straně listu č. 28 soudního spisu je založena dodejka, ze které je patrné, že napadené usnesení bylo stěžovatelce doručováno na adresu P. S., kde byla tato hlášena k pobytu. Dle údajů z evidence MV se stěžovatelka na výše uvedené adrese pobytového střediska zdržovala mimo dvou svévolných odchodů nepřetržitě od 7. 9. 2004, tedy i v době prvního pokusu o doručení napadeného rozhodnutí. Doručovaná písemnost byla uložena dne 8. 3. 2005. Ve smyslu výše citovaného ustanovení § 50c odst. 4 o. s. ř. byla stěžovatelce písemnost doručena uplynutím 3 denní úložní lhůty, tj. v pátek dne 11. 3. 2005.

Dnem určujícím počátek běhu lhůty ve smyslu § 40 odst. 1 s. ř. s. pro podání kasační stížnosti byl den doručení. Konec lhůty pro podání kasační stížnosti ve smyslu ust. § 40 odst. 2 s. ř. s. pak v návaznosti na výše uvedené připadl na den, který se svým pojmenováním shodoval se dnem určujícím počátek běhu lhůty - tj. dnem doručení, a to na pátek 25. 3. 2005.

Ve smyslu ustanovení § 106 odst. 2 a § 40 s. ř. s. tak posledním dnem pro podání kasační stížnosti, tj. pro předání této stížnosti soudu nebo její zaslání prostřednictvím držitele poštovní licence, popř. zvláštní poštovní licence anebo předání orgánu, který má povinnost ji doručit, byl v daném případě pátek 25. 3. 2005. Podala-li stěžovatelka kasační stížnost dne 19. 5. 2005 (v návaznosti na opětovné doručení dne 12. 5. 2005), učinila tak zjevně po uplynutí zákonné lhůty.

Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že předmětná kasační stížnost byla podána opožděně a jako takovou by mu nezbylo, než ji podle § 46 odst. 1 písm. b) a § 120 s. ř. s. odmítnout.

O nákladech řízení bylo rozhodnuto v souladu s ustanovením § 60 odst. 3 a § 120 s. ř. s., podle kterých nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

P o u ě n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné (§ 53 odst. 3, § 120 s. ř. s.).

V Brně dne 30. ledna 2006

JUDr. Ludmila Valentová
předsedkyně senátu